

COMENÇA LA VUITENA LEGISLATURA

Ernest Benach i Pascual. PRESIDENT DEL PARLAMENT

«No hem de perdre el temps preveient fractures socials en un país cohesionat»

Exigeix lleialtat institucional a CiU, tot i entendre la «sensació de greuge i incomoditat» que pateix Mas, i retreu a la federació que ara qüestioni el sistema parlamentari: «En reformar l'Estatut, CiU podria haver plantejat canviar-lo, però no ho va fer i hi ha el que hi ha»

ALBERT SEGURA / Barcelona

● Vostè fa una crida a la unitat però CiU adverteix que es produirà una fractura política i social si no governa qui guanya clarament les eleccions.

—«Hem de posar les coses al seu lloc, normalitzar la situació a poc a poc i que cadascú accepti el rol que té. Catalunya té un sistema parlamentari i les majories governen i escullen el president. Entenc que, com a força més votada, CiU tingui una sensació de greuge, d'incomoditat institucional, fins i tot. Però penso que un partit nacionalista com és CiU, que ha governat les institucions del país, ha de ser responsable i tenir una lleialtat institucional que és fonamental perquè la democràcia funcioni bé. El que hem de fer ara és treballar, no hem de perdre el temps preveient fractures socials i no sé quantes coses més en un país cohesionat, que sempre ha tingut la cohesió social com un valor. El que es tracta ara és de treballar a fons perquè hi ha molts reptes a resoldre. A mi em preocupa més la fractura social que pugui provocar una mala gestió de la immigració que no pas que qui guanyi les eleccions no governi. El resultat electoral és el que és i en molts països d'Europa hi ha governs de coalició sense la força més votada. Suècia és l'últim exemple.»

—La incomoditat la té només CiU o part de la societat? Que el govern es decideixi als despatxos i no a les urnes no agreuja el distanciament entre polítics i societat que vostè vol reduir?

—«No enganyem la gent. El sistema parlamentari és el que és, i des de fa 25 anys. En reformar l'Estatut, CiU podria haver plantejat canviar-lo, però no ho va fer i hi ha el que hi ha: es voten els diputats i aquests escullen el president. No ens equivoquem o estarem fent un mal favor a la de-

El reelegit president del Parlament, ahir a l'hemicicle. / QUIM PUIG

mocràcia. La part de la societat que pot estar incòmoda i desencisada és la part que vota CiU. I ho entenc, però hem de recuperar al més aviat possible la seva confiança per intentar tirar endavant els grans reptes que el país té sobre la taula i que són molt importants.»

—Quins són aquests reptes de la vuitena legislatura?

—«El desplegament de l'Estatut, el finançament, les infraestructures, la immigració, la competitivitat, la internacionalització i l'encaix de Catalunya en la globalització, garantir l'Estat de benestar... Són temes que afecten la vida de la gent de manera molt directa. La persona que ha d'agafar cada dia el tren per anar a treballar passa

un autèntic calvari. I l'aeroport de Barcelona és pràcticament un zero a l'esquerra en la seva connexió internacional. Què farem per resoldre això? Són reptes de país que hem d'afrontar entre tots, govern i oposició. Com més urgent sigui aquesta represa de contacte i aquest intent de treballar plegats en els grans temes, millor. Si no, el país ho pagarà. I això és el que no perdonarà la gent, no que el president s'hagi escollit d'una manera o d'una altra.»

—Depèn només de l'oposició?

—«També del govern, que ha de ser molt generós.»

—CiU se sent exclosa del Parlament. Li sap greu que la federació no l'hagi votat a diferència

de fa tres anys i hagin presentat Núria de Gispert?

—«CiU té el mateix pes al Parlament ara que en l'última legislatura. Té un vicepresident i un secretari. I té la mateixa importància el secretari primer que el quart. Que em sàpiga greu o no que aquest cop no m'hagin votat no té importància. El resultat és el que és: una majoria que ha donat aquest resultat i el que hem d'intentar és que les coses funcionin. Jo durant tres anys he fet de president del Parlament sense els vots del PP, però he intentat fer de president de tots, garantir els drets de tothom, que el reglament es compleixi i que les coses funcionin el millor possible. Un cop ets president ho has de ser de tot-

hom, amb totes les conseqüències, t'hagin votat o no.»

—Si compara l'actitud amb què CiU ha engegat la legislatura amb la de fa tres anys, creu que serà possible aquest

que fa a la seva actitud, cada grup fa el que li sembla i els ciutadans jutjaran després, és la grandesa de la democràcia. Jo no puc valorar què fa o deixa de fer un grup, el que he de procurar és que es compleixi

“

Com més urgent sigui aquesta represa de contacte entre el govern i l'oposició i aquest intent de treballar plegats en els grans temes, millor. Si no, el país ho pagarà. I això és el que no perdonarà la gent, no que el president s'hagi escollit d'una manera o d'una altra

”

consens?

—«Serà difícil, però s'ha d'intentar. Jo faig una crida a la responsabilitat de tots plegats.»

—És compatible negociar amb el PSC i ICV el nou govern i, alhora, ser candidat a la presidència del Parlament?

—«El meu partit em va demanar que participés en les negociacions. Però a partir d'ara tindrà un paper absolutament diferent. Tot i que em consta que, tot i que encara queden coses per tancar, el gruix de la negociació està fet i no serà complicat.»

—Com veu que Ciutadans-Partit de la Ciutadania es plantegi parlar en castellà al Parlament i ahir no cantés *Els Segadors*?

—«És el que ha volgut el poble de Catalunya, han obtingut els vots que necessitaven i prou. No li hem de donar ni treure-li importància, és un fet. Ha passat i ja està, com a realitat ho hem d'acceptar. Pel

el reglament de la cambra, que no obliga a cantar *Els Segadors* ni a parlar en català, no com en d'altres llocs. Que cadascú actuï en funció de la seva consciència. El que sí que hi ha d'haver és un respecte per les institucions i pels símbols.»

—Tem que el Parlament tindrà menys pes en aquesta legislatura que en la passada?

—«El Parlament tindrà el pes que els parlamentaris vulguin. De vegades confonem pes mediàtic amb pes real, però són coses diferents. El Parlament pot continuar sent perfectament el centre de la vida política del país: perquè hi ha grans reptes a discutir entre tots i grans qüestions a abordar, com ara l'absolució. Convido els diputats i diputades que treballin molt, que facin bé la seva feina, que facin territori i portin el Parlament a tot el país. Jo crec que el Parlament tornarà a ser el centre polític.»